

ע"פ 1770/19 - עבדאללה אבו סוויד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1770/19

ע"פ 1414/19

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערער: עבדאללה אבו סוויד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי נצרת (כב'
השופט ג' אזולאי) בת"פ 61962-05-17 מיום
11.2.2019

תאריך הישיבה: י"ד באייר התשע"ט (19.5.2019)

בשם המערער: עו"ד תומר נה

בשם המשיב: עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

השופט ד' מינץ:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ג' אזולאי) בת"פ 61962-05-17 מיום 11.2.2019, במסגרתו נידון המערער ל-10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, 9 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 5,000 ש"ח. לצדו של המערער הורשע נאשם נוסף שהיה שותף למעשים בגינם הורשע המערער (להלן: עיאדאת).

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עיבדות החליט להשיג כלי נשק ולצורך כך פנה אל המערער. השניים שוחחו מספר פעמים על העברת הנשק, תוך שימוש בקודים במטרה להסוות את נושא השיחה. ביום 9.5.2017 הגיע עיבדות לביתו של המערער, אשר התקשר לאדם בשם מחמד כעביה שהצטרף אליהם. השלושה נפגשו בהמשך ליד המסגד בכפר כעביה ושם הועברו לידיו של עיבדות בסיועו של המערער אקדח מסוג FN בקוטר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית ו-10 כדורים. במהלך נסיעתו של עיבדות מכפר כעביה לצומת זרזיר הוא נעצר על ידי שוטרים כאשר ברשותו האקדח והכדורים.

2. המשיבה, עיבדות והמערער הגיעו להסדר טיעון לפיו יוגש כתב אישום מתוקן, בעובדותיו יודו ויורשעו. בהתאם להסדר הטיעון, המשיבה טענה לעונש ראוי של 10 חודשי מאסר בפועל וסנגורו של המערער טען לעונש באופן חופשי.

3. בגזר דינו התייחס בית המשפט המחוזי תחילה לפוטנציאל הסיכון הרב הטמון במעשי המערער ועיבדות ולפגיעה בשלום הציבור ותחושת ביטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש. לאחר מכן סקר את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ומצא כי במרבית המקרים מושטים עונשי מאסר בפועל. בהקשר זה התייחס בית המשפט למגמת ההחמרה הקיימת בענישה בעבירות נשק. לבסוף, בדרכו לקביעת מתחם העונש, בחן בית המשפט את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, וציון כי למעשי המערער ועיבדות קדם תכנון מוקדם ואת החומרה האמורה בעבירות נשק. בהתחשב באמור מצא בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המערער נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין 36 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, בית המשפט נתן משקל להודאתו של המערער, היעדרו של עבר פלילי, נסיבות חייו והמלצתו החיובית של שירות המבחן, וקבע את העונש ברף הנמוך ביותר במתחם – 10 חודשי מאסר בפועל, כאמור. לשלמות התמונה יצוין כי על עיבדות נגזר עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של 27,000 ש"ח.

מכאן הערעור שלפנינו.

4. במסגרת הערעור טען המערער כי בית המשפט המחוזי חרג מעיקרון ההלימה ולא נתן משקל מספיק להליך השיקום בו החל במסגרת שירות המבחן. העונש שהושת עליו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת וכי בית המשפט לא נתן משקל מספיק לנסיבות המקלות שאינן קשורות בביצוע העבירה. מנגד, באת-כוח המדינה סמכה ידיה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי וטענה במסגרת הדיון שהתקיים לפנינו כי אין מדובר בענישה מחמירה, נוכח מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשק ופוטנציאל הנזק הרב הטמון בעבירות מסוג זה. עוד עמדה על תפקידו המרכזי של המערער בעבירות – סיוע בהשגת האקדח – ועל כך שהוא הקטין וטשטש את חלקו במסגרת תסקיר שירות המבחן.

5. יצוין כי גם עיבדות ערער על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אולם במהלך הדיון לפנינו חזר בו מערעורו.

6. לאחר שמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום לדחות את הערעור. הלכה מושרשת היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בחומרת העונש שנקבע על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם ניכרת סטייה של ממש ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות, או כאשר דבק פגם מהותי בגזר הדין (ראו לדוגמה: ע"פ 6898/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (31.1.2019)). המקרה שלפנינו אינו נמנה על מקרים חריגים אלה.

7. בע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל, פסקאות 99-100 (16.8.2018) עמדתי על הסכנה הנשקפת מעבירות נשק וסחר בנשק:

"...כלי נשק הנסחרים באופן בלתי חוקי עלולים להוביל בקצה הדרך לשפיכות דמים, ותחושת הביטחון של הציבור נפגמת באופן ממשי בשל תופעות כגון אלו ... הגנה על שלום הציבור מחייבת החמרת עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זו. ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות נשק בכלל ועבירות סחר בלתי חוקי בפרט, היא החמרה בענישתם של המעורבים בהן באופן המביא לידי ביטוי את הסכנה הנשקפת מהן".

דברים אלה יפים גם לענייננו (לעונש מאסר בפועל שהושת בגין עבירות דומות ובנסיבות דומות למדי, ראו למשל: ע"פ 3632/14 סבית נ' מדינת ישראל (8.12.2014)). מעבר לכך, בית המשפט נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער ולהמלצתו החיובית של שירות המבחן, אף אם לא קיבל המלצה זו במלואה. בנסיבות אלה, אין כל בסיס להתערבותנו בגזר הדין.

8. על כן בשים לב לכל האמור, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר צלמון ביום 16.7.2019 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון בתוקף. על המערער לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, י"ג בסיון התשע"ט (16.6.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה